

FORN VÄNNEN

JOURNAL OF
SWEDISH ANTIQUARIAN
RESEARCH

European Association of Archaeologists, femte årliga mötet, Bournemouth
15-19 september 1999

Rundkvist, Martin

Fornvännen 1999(94), s. 285-286

http://kulturarvsdata.se/raa/fornvannen/html/1999_285

Ingår i: samla.raa.se

European Association of Archaeologists, femte årliga mötet, Bournemouth 15–19 september 1999

Det europeiska arkeologförbundets, EAA, femte årskongress var tryggt välbekant för den som deltagit i kongresserna förr. Främsta innovationen var att man detta år bytt dag mellan de informella och formella partyna, vilket innebar att man inte fick se folk släppa loss på allvar förrän sista kvällen. Föga överraskande lyckades man inte överträffa den makalöst välorganiserade Göteborgskongressen 1998: man frångick göteborgarnas uppfinning med schemalagda klockslag för enskilda uppsatser, och det var därför än en gång omöjligt att kryssa målmedvetet mellan seminarierna. Alla övriga arrangemang var dock helt tillfredsställande, inkvarteringen var centralt belägen och man erbjöd faktiskt en hyfsad lunchrestaurang!

Bournemouth är inte precis den västerländska kulturens hjärta. Staden är en förvuxen sydengelsk semesterort, komplett med förlustelsepir, dit enligt en av infödingarna »slightly more genteel people go to die». Om man inte vill lägga in sig på vårdhem eller plaska i Atlantens kyliga strandkant finns det inte mycket att göra i staden. England i september har ju också sina meteorologiska egenheter, så er rapportör fann sig ofta gnolande på John Lennons odödliga rader från »I am the walrus»: »Sitting in an English garden waiting for the sun / If the sun don't come, you get a tan from standing in the English rain.» Konferensen ägde rum vid stadens universitet, Talbot Campus, ett arkitektoniskt katastrofområde där byggnader i vitt skilda stilar från det sena 1900-talet bildar en vidsträckt horisontlös labyrint.

Som framgått av rapporterna i *Fornvännen* från de tre föregående kongresserna är EAA-mötet Europas (om inte världens) bredast upplagda arkeologmöte. Dit åker man för att knyta och underhålla kontakter med kollegor från hela vår subkontinent samt lyssna på föredrag i de mest skilda ämnen. Där möts arkeologer från universitet, museer, grävnheter och kulturmiljövårdande myndigheter i en sa-

lig blandning. Den franskspråkiga världen är klen representerad; men engelsmän, tyskar, skandinaver och Wenner-Gren-sponsrade östeuropéer finns det alltid gott om. Denna motsättning lär komma att ställas på sin spets i september år 2001 då både den främst frankofona UISPP-konferensen (Union Internationale des Sciences Pré- et Protohistoriques) i Liège och det engelskspråkiga EAA-mötet i Stuttgart-trakten äger rum. Innan dess har vi dock EAA-mötet i Lissabon år 2000 att räkna med.

Antalet riktigt stora internationella arkeologkongresser som bevisas av ett nämnvärt antal svenskar är fyra: EAA med blandad kompost för engelskspråkiga européer, UISPP med traditionell arkeologi för hela den franskspråkiga världen, World Archaeology Conference (WAC) för alla med intresse för Tredje Världens arkeologi, samt Theoretical Archaeology Group (TAG) för vetenskapsteoretiska avantgardister i den anglosaxiska traditionen.

Bournemouth-kongressen var utmärkt bra och erbjöd allt vad återkommande EAA-kongressare kommit att vänta sig. Hellre än att försöka räkna ut vilka seminarier som dragit mest föreläsare och åhörare har jag i år valt att räkna upp de originellaste seminarieämnena, som så att säga markerar den yttre gränsen för hur pass bisarr man kan vara på EAA-mötena. Inom denna rågång förekommer hela spektrum ända in på den mest hårdhudade keramiktypologi eller genomgångar av nyttiga kryphål i EU:s kulturmiljölagsstiftning. I Bournemouth avhölls så, bland mycket annat, seminarier över tiden som arkeologisk dimension, dryckenskapens arkeologi, relationerna mellan ting, shamanismens arkeologi, färgernas arkeologi, tystnadens arkeologi, sinnenas arkeologi och fragmenteringens arkeologi. Sannerligen blaserad är den som deltar i ett EAA-möte utan att få några radikalt nya intryck.

EAA:s sjätte årskongress äger rum i Lissabon 13–17 september år 2000. Närmare uppgifter kan fås från:

EAA 2000 Meeting Secretariat, Instituto Português de Arqueologia, Avenida da Índia 136, 1300-300 Lisboa, Portugal; fax: +3511-361 65 59; e-post: eaa2000@ipa.min-cultura.pt; www: <http://www.ipa.min-cultura.pt/ea2000/>

EAA:s kansli är numera inhyst hos UV Väst i

Kungsbacka: EAA Secretariat, c/o Riksantikvarieämbetet, UV Väst, Box 10259, 434 23 Kungsbacka; fax: +46(0)31-300 339 01; e-post: petra.nordin@raa.se; www: <http://www.e-a-a.org>

Martin Rundkvist